

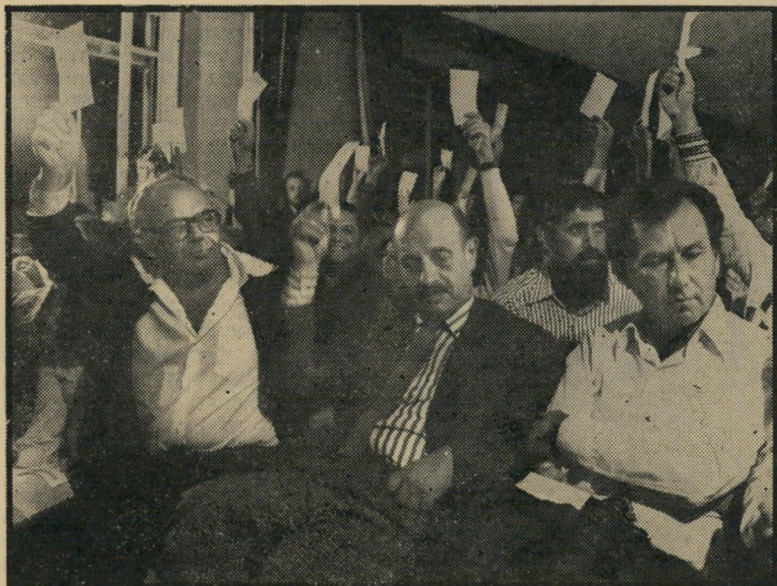
הדישדוש האחרון

גולומב בחוץ-לארץ. בשיחות-טלפון שגור הלו עימו בימים הסוערים ההם הבטיח שיצטרף אל רובינשטיין אם זה יפרוש מ"ד"ש. רובינשטיין לא פרש מד"ש, אבל גולומב פרש ממנו. כיום נמנה גולומב עם אנשי מאיר עמית.

עמית, שלו מעמד מוסרי מיוחד בד"ש, אף הוא היה ממתנגדי הפורשים. עד ליום השני האחרון. היום עמית אומנם עדיין מתנגד לפירוק ד"ש, אך בשיחות אישיות הוא מצדיק את המבקשים לפרוש היום השני הודיע עמית לידיו, כי אם לא תתקבל דרישת נאמני רובינשטיין לסלק את הלוי מתפקיד יושב-ראש הסיעה, הוא יצטרף אליהם יחד עם דודיק גולומב. אין ספק כי פירוקה של ד"ש הוא עניין של זמן בלבד. התוצאות של פילוג, בין אם יעזבו את ד"ש חמישה חברי-כנסת ובין אם יעזבו אותה שיבעה, יהיו הרוות-אסון למפלגה ובגדר של התאבדות פוליטית של יגאל ידן. למרות שראשי הפורשים הודיעו כבר שאין הם מעוניינים בתפקיד של שר, גם אם יישארו בקואליציה, אין ספק שהמפד"ל — שתהפוך או המיפלגה החדשה בגודלה בקואליציה — לא תניח לד"ש להישאר עם ארבעה שרים בממשלה, ולא תסכים שידן ימשיך לכהן כסגן-ראש-הממשלה. על אובדן שר יוכל דן להתגבר על-ידי הקרבתו של ישראל כץ, אולם נטילת תואר סגן-ראש-הממשלה מידיו עצמו תהווה, לגביה, את המשי בר האישי הגדול ביותר של חייו.

כאשר רובינשטיין וחבריו התנגדו להצטרפות לממשלה וידן ותמיר היו מוכנים להיכנס אליה אפילו בזחילה, שהה דודיק

רו יחסיר-עות בין השניים. כיום, טולי-דאנו הוא מראשי המאבק נגד ידן. בעת סכנת הפילוג הקודמת בד"ש,

שמואל תמיר (משמאל) ויגאל ידן מצביעים בעד, בעוד שאמנון רובינשטיין אינו מצביע. תמונה זו חזרה על עצמה פעמים רבות בשבועות האחרונים, ומסמלת יותר מכל את הפילוג שהתחולל.

שניים האחרונים בשידור בטלוויזיה, כי זורע אינו יציב ברוחו. ידן, אשר זורע היה מחסידי, התייצב או בחזית אחת עם עמית ורובינשטיין. ערב הגשת הרישומות לכנסת ביקש תמיר להצטרף לד"ש. ידן התנגד לכך בכל כוחו, והערים על דרכו של תמיר קשיים בלתי מתקבלים על הדעת, ובלבד למנוע את הצטרפותו. תמיר קיבל את כל תנאיו של ידן, ומנהיג התנועה התלונן אז: "מי צריך אותו בכ"ל? הוא צרה צורה." מובן שהיחסים האישיים בין השניים היו אז בשפל המדרגה. אולם כיום אין ידן עושה צעד במיפלגתו מבלי להיוועץ בתמיר או לקבל את אישורו לכך. השניים הם חטיבה אחת לכל דבר בתוך ד"ש. היה זה תמיר אשר דחה, באינטריגות המקובלות עליו, את ידן לתוך הממשלה, כשהוא מעמיק את הקרע בין זה לבין רובינשטיין. המאבק במרכז ד"ש על תפקיד שר-המישפטים, בין תמיר לבין בנימין הלוי, גרם קרע בלתי-מוסתר בין השניים. כיום, הלוי הוא עושה-דברו הנאמן של תמיר. שני חברי-כנסת, יגורי ועטאשי, נחשבו מייד אחרי הבהירות כאנשי המרכז החופשי שי שבתוך ד"ש וכנאמנים מוצהרים של תמיר. כיום, אסף יגורי כימעט שאינו מדבר עם תמיר, ועטאשי נמנה עם קבוצת הפורשים.

שניים נגד אחד